

[Charlotte Antonsen]

nye markedsøkonomier er afhængige af samhandel for at skabe vækst og for at skabe nye arbejdspladser. På dette område spiller Danmark en særlig vigtig rolle. Vi må til stadighed presse på for at sikre, at de øst- og centraleuropæiske lande inddrages mere og mere i det vesteuropæiske frihandelsområde.

De nye demokratier har behov for velstand, og Danmark har på grund af sin geografiske placering et særligt behov for at gøre Østersøregionen til Europas nye vækstcenter. I det nye Europa har vi fået en anden mere central økonomisk og handelsmæssig placering. Danmark er ikke længere placeret i yderkanten af Europas markedsøkonomiske område. Tager vi de nye liberaliserede lande med, er Danmark nu økonomisk centralt placeret i Europa. Det er helt afgørende for vore fremtidige økonomiske handlemuligheder. Som det fremgik i går af Mandag Morgen, koncentrerer den økonomiske vækst om Europas vækstcentre. Det, der så har betydning for Danmark, er, at vi om ganske få år vil se, at Østersøregionen kan blive et sådant vækstcenter.

Både for at hjælpe de nye markedsøkonomier til velstand og for at skabe fornyet dynamik i dansk erhvervsliv er det af central betydning, at EF får åbnet sig mod Øst. Den udvikling kan Danmark medvirke til, men kun hvis vi siger ja den 18. maj og bevarer vor indflydelse i EF. EF spiller en rolle i Europas udvikling, netop fordi samarbejdet er forpligtende. Når landene har diskuteret og besluttet et forslag i EF, er de forpligtet til efterfølgende at gennemføre beslutningerne i deres respektive parlamenter. Derfor er EF dynamisk, derfor spiller EF en rolle.

Men det forpligtende samarbejde kan selvfølgelig også føre til uenighed. Tolv forskellige lande kan naturligvis ikke være enige hele tiden. Derfor kan det ikke undgås, at der i EF's bestræbelser på at nå et kompromis i enkelte tilfælde træffes beslutninger, som de enkelte lande ikke er 100 pct. enige i. Det er derfor, der er debat om EF. På den anden side er det, at EF er et forpligtende samarbejde, også det, der betyder, at EF faktisk spiller en rolle i løsningen af vore fælles opgaver.

Nordisk Råd har været meget opreklameret på det seneste og særlig i EF-debatten. Men Nordisk Råd er jo en anden form for samarbejde: det er et uforpligtende samarbejde. Der

træffes mange beslutninger i Nordisk Råd, men landene er ikke forpligtet til i praksis at gennemføre beslutningerne; derfor bliver det nordiske samarbejde ukompliceret. Der træffes ingen bindende beslutninger; derfor er der ingen særlig kritik.

Men det, der på den anden side så er problemet med det nordiske samarbejde som et eventuelt alternativ til EF, er jo, at Nordisk Råd ikke kan fungere som dynamo i løsningen af de opgaver, vi vitterlig står over for. Når samarbejdet ikke er forpligtende, så vil der jo ingenting ske. Så kan det være lige meget.

Venstre siger ja igen. Vi siger ja til det forpligtende europæiske samarbejde, vi siger ja til EF. Fælles opgaver skal løses i fællesskab.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

I hvert fald ved festlige lejligheder gør fru Charlotte Antonsen meget ud af at understrege, at hun repræsenterer og kommer fra et liberalt parti. Det gør kollegaen hr. Bertel Haarder jo også.

Hr. Bertel Haarder skrev på et tidspunkt en bog under titlen »Danskerne år 2002 – en begrundet vision«, hvor man bl.a. kan finde følgende: »Harmoniseringsdillen skyldes mistro. Mistro til kvaliteten af andre landes ordninger, provinsiel og selvglad overbevisning om, at det, man kender, er det eneste mulige. Når vi får tillid til, at andre lande, der er anderledes, ikke er ringere, så kan eurokraterne sendes hjem. Deres indsats tilhører en efterkrigstid med komplekser og neuroser.«

Lidt senere fortsætter hr. Bertel Haarder: »Hvis man tror, at man skaber fred ved at harmonisere og integrere nationer, der er forskellige, så tager man blodigt fejl. Man skaber tværtimod fred ved at lade folk udvikle sig efter sin egen natur og efter sine egne bestemmelser.«

Jeg vil gerne spørge fru Charlotte Antonsen, om fru Charlotte Antonsen er enig i hr. Bertel Haarders vurdering af, hvad der sker, når man integrerer nationer, der er forskellige. Og hvis fru Charlotte Antonsen er enig i det synspunkt, som hr. Bertel Haarder har redegjort for i bogen »Danskerne år 2002 – en begrundet vision«, hvad er det så, der har fået partiet Venstre til at tage det helt uliberale standpunkt, at man vil anbefale Maastricht-traktaten og Edinburgh-dokumenterne?